

Різдво – час Ч (де Ч – це чудеса).

Тільки на Різдво сніг падає тихо й урочисто – так,
ніби правиться літургія – і рипить під ногами, наче
десь відчиняються старезні царські врата.

Відьма намагається викрасти місяць, а ти,
як колись давно «тріє царі», нетерпляче
виглядаєш у вікно першу зірку...

На Різдво

за довгим святковим столом, десь так довжиною у вічність, збирається увесь твій Рід: «і мертві, і живі» – мама з татом, молоді й дужі, бабусі з дідусями, ще живі й веселі, прадіди, пра-прадіди, пра... пра... пра...

На Різдво

борщ (не вода) перетворюється на вино – його смак стає густим і багатим, як старе бургундське, вареники самі гулькають у сметану й летять до рота, вушкам на вушко можна розповісти всі свої таємниці, як на сповіді.

На Різдво

хата повниться гулом: це колядка проситься в дім – тарабанить у вікна, гупає по даху, дзвенить кришталем у кредитні, деренчить у горлі. І тоді всі купно колядують «тут же, тут же, тут».

ГОЛОВНЕ ПРАВИЛО РІЗДВА

На Різдво не можна кудись їхати – можна тільки приїжджати. Додому.
На Різдво, як колись під час Олімпійських ігор, треба зупинити всі
сімейні чвари.

